

Els bisbes parlen de la Setmana Santa en temps de pandèmia

Ds, 4/04/2020 per Catalunya Religió

(GIEC) Diumenge de Rams comença la Setmana Santa, en la qual l'Església ens convida a contemplar els últims dies de la vida de Jesucrist. Enguany, en les circumstàncies d'aquesta pandèmia tan cruel i dolorosa, serà viscuda d'una manera completament diferent, a porta tancada, sense processons ni celebracions presencials, però en comunió espiritual i amb un agermanament amb tots els cristians d'arreu del món.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la Setmana Santa en temps de pandèmia, així com d'estar interiorment enfortits i de cuidar la vida i afrontar la mort.

Vuit de les cartes dominicals parlen de la Setmana Santa en temps de pandèmia. L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, diu que enguany "vivim una «passió real»: la dels malalts i els morts, la del neguit i el sofriment de familiars, sanitaris, intendants, voluntaris i homes i dones de bona voluntat" i que "en aquest marc real i punyent, i d'una manera paradoxal, reviuem l'àpex de la misericòrdia de Déu". Afirmar que l'amor de Déu consisteix en "l'encarnació i en la Pasqua de Jesús" i que "s'ha revelat sobretot en la creu i en la resurrecció de Jesucrist". Manifesta que "Déu Pare, per fer-nos avinent que ens vol com a fills i que ens estima com al seu Fill propi, ens dona el que més ens pot donar, és a dir, el seu propi Fill, i ens el dóna fins a l'extrem de la creu" i diu que "Déu Pare, més ja no ens podia donar", ja que "aquesta és la màxima prova de l'amor i de la misericòrdia de Déu". Destaca que "la singularitat del Déu cristià rau en el fet que la seva «força» no es manifesta com a poder dominador, sinó donant-se totalment: com amor fidel que es lliura totalment a la seva criatura" i que "al Déu cristià, li interessa més mostrar-se com a amor que com a poder: més ben dit, li interessa mostrar sobretot el poder del seu amor". Finalment, demana que "la celebració de la Setmana Santa, viscuda enguany «compartint abundantament els sofriments de Crist» (2Co 1,5), enmig del

dolor i en el confinament de les nostres llars, ens faci reconèixer i celebrar veritablement aquest àpex de la misericòrdia de Déu”.

El cardenal **Joan Josep Omella**, diu que “la pandèmia del coronavirus que estem patint ens està marcant profundament i obligant a viure una experiència molt dura: plorar els nostres familiars i amics difunts des de la distància”. Reconeix que ens podem preguntar “i Déu, ¿com pot permetre tot això?” i recorda que el papa Francesc en una entrevista “va respondre a aquesta pregunta amb un silenci significatiu i amb una invitació a no dir gaires paraules, perquè per trobar sentit al misteri del mal i del dolor no hi ha millor manera que contemplar la vida de Jesucrist i, sobretot, els seus últims dies”. Manifesta que “mirar Jesús en els seus darrers dies ens acostarà al sofriment i a l’experiència dels que pateixen la malaltia i la mort en soledat, lluny de les seves llars i de les seves famílies” i que “Déu, en Jesús, ha experimentat aquest dolor que avui pateixen alguns dels nostres germans i germanes”, “Déu ha viscut el dolor, ens comprèn, ens acompanya en el patiment i plora amb nosaltres”. Desitja que “tant de bo que, mirant el Senyor penjat a la Creu, rebem la gràcia d’experimentar el seu amor i proximitat en els moments de dolor i angoixa que estem vivint a causa d’aquesta pandèmia”. Afirmar que “afortunadament, a diferència de Jesús, els nostres germans malalts i agonitzants tenen l’escalf i l’afecte del personal sanitari que, amb un amor immens, els acompanyen en els moments de dolor i passió”. Recorda que “la Setmana Santa no acaba amb la Creu del Divendres Sant”, ja que “esperem amb gran esperança el Diumenge de la Resurrecció”. Finalment, ens demana que “deixem que en la debilitat de les nostres llàgrimes i en la vulnerabilitat de les nostres vides, es manifesti la fortalesa de Crist en nosaltres”.

L’arquebisbe d’Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que “enguany no tenim Rams, ni trobades de família que no siguin virtuals” i que “no podem visitar monuments ni celebrar amb joia una vibrant Vetlla pasqual”, però que “enmig d’aquesta feblesa que ens agermana a tota la humanitat, tenim la presència ben real del Crist que sofreix en els malalts, en els qui estan sols, i que fins moren i són enterrats sols...” i que “ahora tenim una solidaritat renovada de tantes persones que lluiten amb heroïcitat contra la malaltia”. L’arquebisbe Vives ens convida a no tenir por i aprofundir “en l’amor que serà la guia per al retorn a la vida quotidiana, social, política, econòmica, eclesial, un cop passi aquesta pandèmia”. Ens convida també a refer l’esperança, a fer pinya, a demostrar-nos l’estimació, a omplir de sentit “aquests dies en què potser ens costa molt de trobar-l’hi”, a ajudar-nos els uns als altres, a fer-nos gestos d’estimació, ni que siguin virtuals i a distància, i a ser agraïts amb tots els qui procuren per nosaltres. Recorda que “el Senyor entra avui a Jerusalem, la ciutat santa i alhora la ciutat que el crucificarà”, que “hi entra pel seu poble que ara l’aclama però després el rebutjarà”, que “Ell ve a donar la seva vida per redimir tota la humanitat” i que “és el Bon Pastor, que no ens deixa mai, tampoc ara”. Finalment, demana que “el Senyor ens beneeixi, ens doni la seva llum i la seva força, i que la pregària, la lectura de l’Escriptura, la comunió espiritual, la demanda del perdó, ben profunda en els nostres cors, la reflexió que faciliten aquests dies ens doni molta fortalesa en aquest moments de confinament”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que “en les esglésies els preveres celebraran els oficis, però els bancs seran buits” i que “a les places i els carrers es palparà el silenci”, però que “tot i això, aquest any també aclamarem al Senyor, encara que sigui d’una manera diferent”, “recordarem l’entrada triomfal de Jesús a Jerusalem” i “reconeixerem el Senyor com a Messies Salvador, i l’aclamarem des del fons del nostre cor amb molt d’entusiasme i alegria”. Recorda que “la litúrgia,

en aquest dia, ens presenta l'evangeli de la passió com la millor ambientació per a la celebració del Tríduum Sant" i que "el text de Sant Mateu, que llegirem enguany, conté unes paraules del Senyor que ens ajuden a veure com n'era de conscient del que li havia de succeir: «El fill de l'home serà entregat perquè el crucifiquin». Destaca que "cada any recordem la importància de viure les celebracions litúrgiques de Setmana Santa amb intensitat i fervor" i que "aquest any haurem de fer un esforç extra pel que fa a la nostra disposició interior", ja que "la situació que travessem és prou difícil i dolorosa, i el Senyor, per força, s'ha de compadir de nosaltres i acudir al nostre auxili". Afirmar que "la Setmana Santa no queda suprimida", sinó que "es celebrarà espiritualment des de les llars, en família, amb la màxima devoció i fruit espiritual". Finalment, ens demana que "aprofitem aquests dies sants per dedicar més temps a la pregària personal, per compartir les reflexions, per parlar de Déu amb els més petits, per resar en família d'una manera més serena i tranquil·la" i que "seguim les celebracions del Sant Pare, de la nostra Església Catedral o dels altres temples de la diòcesi".

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que "hem d'estar «confinats» a casa nostra" i que "des d'aquesta realitat, hem de fer el que puguem, amb els mitjans que tenim, per poder viure cristianament els dies de la passió i mort del Senyor". Diu també que "hem de cercar aquelles celebracions i pregàries que ens ajudin a viure les celebracions cristianes, litúrgiques i de pregària, que són al nostre abast". Recomana que dediquem temps a la pregària personal: a la Litúrgia de les Hores i les pràctiques de pietat, com el viacrucis, el sant rosari o la coroneta de la divina misericòrdia, que "són també font de pau i serenitat, i unes grans armes d'intercessió en aquests moments de tanta necessitat". Afirmar que "tota la celebració cristiana té la seva arrel en la certesa del que ens diu la carta als cristians hebreus: Jesucrist és el mateix ahir i avui i pels segles", que "l'avui que ens pertoca de viure té unes característiques de prova, de sofriment, de llibertat de moviments disminuïda" i que en aquest avui Crist és present. Afirmar també que "en la seva passió i mort veiem les seves ferides" i que "tot veient el seu rostre en els dels germans, hem de viure la caritat envers ells, amb la pregària per ells i en l'atenció sanitària i caritativa". Manifesta que "l'avui de la salvació, en el misteri pasqual de Jesucrist, mort i ressuscitat, es farà present per a nosaltres tot seguint Jesús i aprenent d'ell aquelles actituds i virtuts que mostren l'autèntica humanitat". Finalment, demana que "no ens perdem aquest avui, aquesta Setmana Santa diferent, per poder fer el pas de la mort a la vida, de la foscor a la llum, de la por a la confiança, de la tristesa a l'alegria".

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que si acollim aquesta situació que vivim "des de la confiança que ens dona la fe i contemplem amb ulls d'amor a eixe Crist, que va voler semblar-se en tot a nosaltres i es va fer solidari amb el sofriment de la humanitat, aquesta Setmana Santa pot convertir-se en una ocasió per acostar-nos més a Ell i créixer en la seua amistat". Afirmar que "durant aquesta setmana es fan realitat de manera especial les paraules profètiques de Crist abans de la seua passió: "quan jo siga elevat sobre la terra, atrauré a tots cap a mi". Recorda que "en la Creu se'ns revela el rostre d'un Déu que en el seu Fill Jesucrist s'ha fet solidari de tota la humanitat: Jesús, renunciant a la seua forma de Déu, es va fer un de nosaltres; va compartir la nostra vida, els nostres cansaments, esperances, sofriments i fins i tot l'experiència de la mort". Recorda també que "en la Creu se'ns revela el misteri d'un Déu que, malgrat això, continua estimant i salvant" i que "des de l'arbre de la Creu continua vessant la seua gràcia: porta a plenitud la seua missió de complir la voluntat de Déu; suplica el perdó per als seus perseguidors; li demana a la seua Mare que cuidi la fe dels cristians representats

en el deixeble estimat”. Finalment, diu que “estem vivint unes circumstàncies que han transformat inesperadament la nostra vida”, que “tots tenim la percepció que hi haurà canvis en la nostra manera de viure” i que “els creients tenim la certesa que res del que puga ocórrer “podrà separar-nos de l’amor de Déu manifestat en Crist Jesús, el nostre Senyor””.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que si en temps de Jesús haguessin existit diaris, o mitjans de comunicació, o xarxes socials, segur que la primera notícia de l’entrada de Jesús a Jerusalem “hauria estat la ressenya de la manifestació no autoritzada a la ciutat”. Recorda la “crònica del fet”. Afirmar que “nosaltres coneixem molt bé el que va succeir i el que significa per a la nostra vida i per a la història de la humanitat”: “Jesús, el profeta galileu, fou detingut, jutjat religiosament i civilment, vexat, crucificat i, sorprenentment, va ressuscitar”. Manifesta que “aquesta és la nostra fe i, aquesta setmana, malgrat el confinament, també ho podem viure pel dolor i la preocupació, per la pregària, pel seguiment de les celebracions per TV o altres mitjans”. Destaca que “Jesús vol entrar a les nostres ciutats, viles i pobles, a la nostra existència quotidiana, i ve en nom del Senyor per alliberar-nos del mal del pecat i de la mort i oferir-nos participar en la seva vida”. Finalment, diu que “vivim la Setmana Santa d’enguany en un moment excepcional de la nostra història, confinats a casa a causa de l’epidèmia”, però que “tanmateix, el Dijous Sant podem unir-nos a la Missa de la Cena, sentint-nos també convidats i participant en la «comunió espiritual»”, que el divendres, en la celebració de la mort, podem agenollar-nos “davant Jesús clavat a la creu, per sentir-nos estimats i salvats pel qui ha donat la seva vida per nosaltres i per tota la humanitat” i que “només així el proper diumenge esclatarà la Pasqua en la nostra vida”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, diu que els més grans recorden el temps sense culte de la guerra i que “a la resta, ens fa estrany no poder sortir a beneir els rams, a participar del viacrucis o d’alguna processó i no poder anar als oficis de Setmana Santa”. Afirmar que “els fets sofrents de les infeccions i les morts, cada vegada més properes al nostre cercle familiar i d’amistats, ens colpeix i ens impulsa cap a una pregària més insistent” i que “la necessitat de tantes persones esporuguides ens fa obrir les mans per a ajudar-les en les seves necessitats més bàsiques”. Demana que siguem cautelosos i prudents, que no tinguem por i que visquem una Setmana Santa orant i caritativa. Recorda que tenim l’aïllament i el silenci necessari; tenim la televisió o la ràdio o el mòbil per informar-nos i per trucar-nos i ajudar-nos; tenim la Paraula de Déu i la pedagogia de la litúrgia i, fins i tot, tenim la possibilitat de participar en les celebracions que ell mateix retransmetrà a través del canal de Youtube (parròquia Solsona). Ens convida a fer que aquesta Setmana Santa sigui “aquella en la qual acompanyem amb més devoció i fruit al Senyor en la seva passió, mort i resurrecció; aquella en la que estarem més pendents dels qui ens necessiten”. Recorda que “podem meditar la Paraula de Déu, mirar alguna pel·lícula religiosa, trucar cada dia a algú que està sol, oferir-nos en la compra de menjar o medicaments per als parents o veïns més grans...” i que “també podem fer arribar als hospitalitzats sense família la roba o els objectes que necessitin” o “fins i tot, respondre a la crida de l’Institut Català de la Família per acollir infants de 0 a 3 anys que tenen els seus pares hospitalitzats”. Finalment, ens convida a viure una Setmana Santa especial: d’oració i caritat.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “l’Església afronta la crisi i ofereix la seva ajuda a la societat en un triple sentit”: “senzillament sent els catòlics autènticament «el que són», és a dir, “amor i misericòrdia, en tot el que

fem i vivim”. En segon lloc, diu que l'Església “vol estar present mitjançant moltes iniciatives que surten de les persones i comunitats cristianes a favor dels més necessitats” i, en tercer lloc, que “l'Església, mitjançant el compromís sobretot dels seus membres laics, se suma a tota iniciativa que prové de la societat, amb la qual comparteixi l'humanisme i els criteris fonamentals de tota acció a favor dels necessitats, sense cap altre interès que secundar tot el que considera un bé per a tothom”. Recorda unes paraules d'Edith Stein, escrites cinc dies abans de morir en la cambra de gas, en què deia que estava bé i afegia: «Naturalment, fins avui sense missa i sense comunió; potser més tard és possible. Ara ens és donat experimentar una mica com es pot viure sostingudes interiorment.». Recorda que, com ens va dir Jesús, “del nostre interior surt el més autèntic de cadascun, sigui bo o dolent” i manifesta que “avui particularment, si volem que de nosaltres surtin gestos de fraternitat, de justícia, de solidaritat... i moltes altres conductes reclamades per a sortir junts de la crisi, és absolutament indispensable que el nostre interior, no sols estigui sa, sinó també enfortit”. Finalment, diu que “aquest és, sobretot, el camp en el qual treballa la nostra fe”, que “la nostra resposta sempre serà la mateixa: «que el nostre cor estigui convertit, purificat i lliurat a Crist i sostingut per Ell, per a continuar estimant sense parar»” i que “d'aquesta interioritat sanada i enfortida surt avui la nostra aclamació a Jesús que entra com Messies a Jerusalem”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, diu que a la diòcesi de Lleida han intentat donar una gran difusió de la publicació ‘Sembradors d'esperança. Acollir, protegir i acompanyar en l'etapa final d'aquesta vida’ “amb la finalitat d'informar a tothom de la postura de l'Església davant del final de la vida i orientar als catòlics recordant-los els principis bàsics de la nostra fe i de la nostra moral”. Considera convenient donar la seva opinió “arrel dels comentaris de diversa índole que es produeixen en els mitjans de comunicació social i en les nostres tertúlies ordinàries”. Comenta un article de premsa diària en el qual l'autor explicava “la contradicció que s'establia entre les persones i grups que en l'actualitat defensaven la vida i es posicionaven contra l'eutanàsia i el suïcidi assistit i fa uns anys encoratjaven la guerra d'Iraq que tantes morts havia provocat en aquell país i en tot l'Orient Mitjà”. Afirmar que “és una mica forçat barrejar dues realitats tan diferents com la guerra i una llei en temps de pau que provoca la mort, sobretot quan es concreta en un sol episodi” i recorda que “els catòlics preguem sempre per la pau i dediquem un dia especial, l'1 de gener, a demanar i treballar per la pau a tot el món”. Manifesta que “la nostra postura i el nostre treball per la pau i per la vida, per a sempre i per a tothom, ens faculta per aixecar la veu contra aquesta proposta governamental”. Finalment, recorda que “nosaltres defensem la vida des de la concepció fins a la mort natural”, que “no acceptem l'homicidi, el suïcidi assistit o l'eutanàsia”, que “lluitem contra el sofriment i exigim la cura, l'estima, la protecció i l'acompanyament dels malalts” i que “esperem, abans que res, una legislació sobre les cures pal·liatives que tanta falta ens fan a tots”.

Poden trobar les glosses senceres al [web](http://www.tarraconense.cat/) de la Conferència Episcopal Tarraconense (<http://www.tarraconense.cat/>)